

Vergaderjaar 1985–1986

19 261

Verzekering van werknemers tegen geldelijke gevolgen van werkloosheid (Werkloosheidswet)

Nr. 53

BRIEF VAN DE STAATSSECRETARIS VAN SOCIALE ZAKEN EN WERKGELEGENHEID

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

's-Gravenhage, 10 april 1986

Hierbij doe ik u ter kennisneming toekomen afschrift van een adviesaanvraag aan de Sociale Verzekeringsraad onder datum en nummer dezes inzake uitvoeringsmaatregelen stelselherziening sociale zekerheid.

De Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid,
L. de Graaf

Aan de Sociale Verzekeringsraad

's-Gravenhage, 10 april 1986

1. Inleiding

Bij de Tweede Kamer der Staten-Generaal zijn thans zeven wetsvoorstellen in behandeling die gezamenlijk de herziening van het stelsel van sociale zekerheid vormen (Kamerstukken II, 1985-1986, 19 256 tot en met 19 261 en 19 383).

Deze adviesaanvraag gaat over de in het kader van deze stelselherziening te treffen uitvoeringsmaatregelen. Het betreft in beginsel alleen maatregelen waarvan het op dit moment gewenst is regelgeving voor te bereiden.

De te treffen uitvoeringsmaatregelen kunnen in drie categorieën worden verdeeld:

- uitvoeringsmaatregelen die door de Sociale Verzekeringsraad (SVr), het Algemeen Werkloosheidsfonds (AWf) en de bedrijfsverenigingen moeten worden getroffen (paragraaf 2);
- door de Kroon of de Minister op grond van de huidige wetgeving getroffen uitvoeringsmaatregelen die, na wijzigingen van technische aard, ook kunnen gelden in het kader van het nieuwe stelsel (paragraaf 3);
- uitvoeringsmaatregelen die door de Kroon of Minister moeten worden getroffen en die een geheel of ten dele nieuwe inhoud hebben (paragraaf 4).

Met het oog op de door de uitvoeringsorganen te verrichten voorbereidende werkzaamheden is het van groot belang, dat zij zo tijdig mogelijk vóór de invoering van de nieuwe wetgeving op de hoogte zijn van de inhoud van de uitvoeringsmaatregelen. De voorbereiding van de uitvoeringsmaatregelen dient daarom zo spoedig mogelijk ter hand te worden genomen.

In het onderstaande wordt allereerst ingegaan op de drie hierboven genoemde categorieën van maatregelen. Vervolgens wordt kort stilgestaan bij de in de Invoeringswet stelselherziening sociale zekerheid (Invoeringswet) opgenomen bepalingen die het in het kader van het overgangsrecht mogelijk maken voor niet voorziene praktijksituaties nadere ministeriële regels te stellen.

2. Uitvoeringsmaatregelen te treffen door SVr, AWf en bedrijfsverenigingen

Ik ga er van uit dat de totstandkoming van de door uw Raad, het AWf en de bedrijfsverenigingen te treffen uitvoeringsmaatregelen tijdig zal plaatsvinden. Ik verzoek u hieromtrent contact op te nemen met het AWf en de bedrijfsverenigingen, wat de door deze instanties te treffen uitvoeringsmaatregelen betreft.

Het betreft hier de volgende uitvoeringsmaatregelen.

2.1. nWW

a. De regels van de SVr als bedoeld in artikel 17, vijfde lid, van de nWW (referte-eis).

Het gaat hierbij om het gelijkstellen van weken waarin niet is gewerkt met weken waarin wel is gewerkt. Dat betreft weken waarover de werknemer zonder te werken loon heeft ontvangen, weken waarin feestdagen vallen etc. Een dergelijke gelijkstelling is voor de Werkloosheidswet (WW) thans geregeld in de wachtgeldreglementen van de bedrijfsverenigingen en in het werkloosheidsreglement van het AWf. Voor

de Wet Werkloosheidsvoorziening (WWV) is op dit punt een regeling getroffen in de ministeriële regeling op grond van artikel 9, zevende lid, onderdeel b, van de WWV (ministeriële regeling van 22 juni 1981, Stcrt. 146).

Indien de eis dat gewerkte dagen maar één keer meetellen voor de referentie-eis tot bepaalde ongewenste situaties zou leiden, is er de mogelijkheid om dagen meer keren te tellen. Dit kan bijvoorbeeld het geval zijn indien een werknemer een bepaalde periode een full-time dienstbetrekking heeft gehad en vervolgens twee part-time dienstbetrekkingen. Regels terzake kunnen door uw Raad op grond van de hierbedoelde bepaling worden getroffen.

b. De regels van de SVr als bedoeld in artikel 19, vijfde lid, van de nWW (begrip vakantie en periode van vakantie met behoud recht op uitkering).

Dit betreft de bevoegdheid om regels te stellen ter invulling van het begrip vakantie genieten. Voorts de bevoegdheid regels te stellen inzake het toestaan aan de werknemer gedurende een bepaalde periode per jaar met behoud van uitkering op vakantie te gaan.

De aan uw Raad verleende bevoegdheid biedt de mogelijkheid om de thans bestaande praktijk inzake het behouden van WW-uitkering tijdens vakantie, gebaseerd op een richtlijn van de Federatie van Bedrijfsverenigingen (FBV), te formaliseren.

De regels mogen geen subjectieve elementen bevatten. Vakantie genieten vormt in het kader van de nWW een uitsluitingsgrond. Het kenmerkende van een uitsluitingsgrond is dat het een voorwaarde betreft met een objectief karakter.

c. De regels van de SVr als bedoeld in artikel 20, zesde lid, van de nWW (geheel of gedeeltelijk eindigen van recht op uitkering bij samenloop).

Dit betreft onder andere regels waarin wordt aangegeven welk recht als eerste eindigt na een gedeeltelijke werkhervatting.

d. De regels van de SVr als bedoeld in artikel 21, tweede lid, van de nWW (periode waarbinnen recht op uitkering kan herleven).

Uw Raad dient regels te stellen met betrekking tot de herleving van het recht op uitkering in de gevallen als bedoeld in het tweede lid van artikel 21 nWW. Daarbij gaat het om regels waarbij herleving van het recht op uitkering wordt gebonden aan een termijn. Een termijn van ten hoogste zes maanden lijkt mij in dit verband redelijk. Een internationale regeling fungeert hierbij als precedent. Krachtens Verordening (EEG) 1408/71 is het een werknemer toegestaan ten hoogste drie maanden met behoud van de werkloosheidsuitkering in een andere EG-Lid-Staat werk te gaan zoeken. Wie binnen deze termijn naar Nederland terugkeert behoudt zijn uitkering. Mede gezien de relatie met het vijfde lid van artikel 19 van de nWW is de regelgeving opgedragen aan uw Raad.

e. De regels van de SVr als bedoeld in artikel 27, vierde lid, van de nWW (sancties).

Uw Raad is bevoegd regels te stellen over de wijze van uitoefening van de bevoegdheid van de bedrijfsverenigingen tot het treffen van sancties.

f. De regels van de SVr als bedoeld in artikel 61 van de nWW (vrijwillige verzekering).

In artikel 61 van de nWW is vermeld welke voorschriften en beperkingen in ieder geval in deze regels opgenomen moeten worden. Voor de hand ligt de in het kader van de nWW te treffen regels zo veel mogelijk af te stemmen op overeenkomstige regels van de Ziektewet (ZW), de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering (WAO) en de Algemene Arbeidsongeschiktheidswet (AAW).

In artikel 55 van de nWW zijn de categorieën van personen opgenomen die op hun verzoek tot de vrijwillige verzekering worden toegelaten. Dat betreft ook het huishoudelijk personeel dat doorgaans op minder dan drie dagen per week werkzaam is. Voorts worden in de Invoeringswet wijzigingen voorgesteld van de ZW en de WAO op het punt van de vrijwillige verzekering. Bedoelde categorie van huishoudelijk personeel krijgt ook de mogelijkheid van vrijwillige verzekering in het kader van de ZW en de WAO.

g. De regels van de SVr als bedoeld in artikel 88, vierde lid, van de nWW (bevoegdheid tot middeling van de premie in geval van herziening van de premie in de loop van een kalenderjaar).

Deze bepaling tot middeling van de premie in geval van herziening van de premie in de loop van een kalenderjaar is in overeenstemming met het derde lid van het tijdelijke artikel 40 van de huidige WW. De in het kader van de nWW te treffen regels kunnen naar mijn mening van gelijke strekking zijn.

h. De regels van de SVr als bedoeld in artikel 102, tweede lid, van de nWW (aanwijzing bevoegde bedrijfsvereniging).

Deze bepaling tot middeling van de premie in geval van herziening van regels te voorkomen, dat een werknemer met verschillende bedrijfsverenigingen te maken krijgt bij onderbreking van de werkloosheid door korte perioden van werken en in geval van samenloop van meer dan één uitkering op grond van de nWW of van nWW-uitkering met uitkering ingevolge de AAW of de WAO.

i. Uitkeringsreglement werkloosheidsverzekering als bedoeld in artikel 103 van de nWW.

Elke bedrijfsvereniging dient na verkregen overeenstemming met het AWf een uitkeringsreglement vast te stellen. Het redigeren en vaststellen van het reglement is een gezamenlijke taak van de desbetreffende bedrijfsvereniging en het AWf.

De huidige WW kent in de artikelen 28 en 36 bepalingen die er in voorzien, dat door elke bedrijfsvereniging een wachtgeldreglement wordt vastgesteld en door het AWf een reglement voor de werkloosheidsverzekering. Hetgeen in deze reglementen is geregeld is voor een groot deel in de nWW opgenomen of op andere wijze geregeld. Het vaststellen van een apart reglement door het AWf werd niet meer noodzakelijk geacht. Dit laat onverlet dat het AWf, gelet op zijn financiële betrokkenheid, medezeggenschap moet hebben over de inhoud van het uitkeringsreglement van de bedrijfsvereniging.

In het tweede lid van artikel 103 van de nWW is aangegeven welke bepalingen in het uitkeringsreglement in ieder geval dienen te worden opgenomen.

2.2. Toeslagenwet (TW)

a. De regels van de SVr als bedoeld in artikel 13, tweede lid, van de TW (sancties).

Uw raad is bevoegd regels te stellen over de wijze van uitoefening van de bevoegdheid van de bedrijfsverenigingen tot het treffen van sancties.

b. De regels van de SVr als bedoeld in artikel 25, derde lid, van de TW (ter beschikking stellen van financiële middelen).

Deze bepaling schept de mogelijkheid om nadere regels te stellen met betrekking tot het ter beschikking stellen van gelden aan de bedrijfsverenigingen. Een overeenkomstige bepaling komt voor in artikel 73, vierde lid, van de AAW. Het ligt in de rede om, waar mogelijk, aan te sluiten bij Uw besluit op grond van genoemde bepaling.

c. De controlevoorschriften van de bedrijfsverenigingen op grond van artikel 28 TW.

De bedrijfsverenigingen zijn bevoegd controlevoorschriften vast te stellen met betrekking tot de uitvoering van de TW. Uw raad dient de voorschriften goed te keuren. De regels mogen niet verder gaan dan strikt noodzakelijk is voor een juiste uitvoering van deze wet.

2.3. Invoeringswet

De algemene en bijzondere dagloonregels van de bedrijfsvereniging als bedoeld in artikel 30, tweede, derde en vierde lid, van de Invoeringswet.

De huidige dagloonbepalingen van de WW blijven voorlopig van kracht onder vigeur van de nWW. Artikel 30 van de Invoeringswet regelt dit. Te zijner tijd zal ik contact met uw Raad opnemen over het tijdstip, waarop de dagloonbepalingen van de nWW zullen gaan gelden.

Op een aantal punten zullen de huidige dagloonregelen aangepast moeten worden. Dat betreft onder andere de volgende punten:

- het vervallen van de minimumdagloonbepalingen in verband met de invoering van de TW (onverlet het feit dat de minimumdagloonbepalingen van de WW, zoals die gelden op de dag voorafgaande aan die waarop de nWW wordt ingevoerd, van toepassing blijven ook na invoering van de nWW ten aanzien van degene wiens WW-uitkering op die dag was gebaseerd op het minimumdagloon; dat tot het tijdstip, waarop zich een zodanige wijziging in de levensomstandigheden voordoet als gevolg waarvan ook thans geen recht meer bestaat op het minimumdagloon);
- evenredige verlaging van het dagloon in geval van samenloop met AAW- of WAO-uitkering;
- vermindering van de mate van werkloosheid tijdens de duur van de uitkering;
- opnemen van bijzondere bepalingen – conform de huidige regeling in de WWV – met betrekking tot dienstplichtige militairen (afstemming van de uitkering op het minimumloon voor een volwassene danwel, indien betrokkene de leeftijd van 23 jaar nog niet heeft bereikt, op het betreffende minimumjeugdloon; uitzonderingen mogelijk maken op deze hoofdregel indien vóór opkomst in militaire dienst relatief langdurig een loon werd verdiend hoger dan het wettelijk minimumloon).

3. «Bestaande» uitvoeringsmaatregelen

In de inleiding is reeds aangegeven dat ook een aantal door de Kroon of de minister op grond van de huidige wetgeving getroffen uitvoeringsmaatregelen, na wijzigingen van technische aard, ook kunnen gelden in het kader van het nieuwe stelsel. Het komt mij voor dat het niet noodzakelijk is over dergelijke wijzigingen opnieuw het advies van uw Raad te vragen. In het verleden heeft uw Raad reeds geadviseerd over de inhoud van deze uitvoeringsmaatregelen. Indien uw Raad niettemin opmerkingen over deze uitvoeringsmaatregelen heeft, verneem ik die graag. Het betreft hier de volgende uitvoeringsmaatregelen.

3.1. nWW

a. De algemene maatregel van bestuur als bedoeld in artikel 3, derde en vierde lid, van de nWW (uitbreiding en beperking kring der verzekerden).

De algemene maatregel van bestuur van 27 juni 1967 (Stb. 343) die thans geldt op grond van artikel 3, derde en vierde lid, van de ZW, de WAO en de WW kan ook gelden voor de nWW.

b. De ministeriële regeling als bedoeld in artikel 4, derde lid, van de nWW (verzekeringplicht melkvervoerders).

De ministeriële regeling van 31 januari 1980 (Stcrt. 27) die thans geldt op grond van artikel 4, derde lid, van de ZW, de WAO en de WW kan ook gelden voor de nWW.

c. De algemene maatregel van bestuur als bedoeld in artikel 5 van de nWW (aanwijzing van gevallen, waarin een arbeidsverhouding als dienstbetrekking wordt beschouwd).

De algemene maatregel van bestuur van 14 december 1973 (Stb. 627) die thans geldt op grond van artikel 5 van de ZW, de WAO en de WW kan ook gelden voor de nWW.

d. De ministeriële regeling als bedoeld in artikel 12, eerste lid, van de nWW (erkenning administratiekantoor).

De ministeriële regelingen van 20 september 1967 (Stcrt. 188) en van 31 januari 1980 (Stcrt. 27) die thans gelden op grond van artikel 12, eerste lid, van de ZW, artikel 10, eerste lid, van de WAO en artikel 10, eerste lid, van de WW kunnen ook gelden voor de nWW.

e. De ministeriële regeling als bedoeld in artikel 12, tweede lid, van de nWW (aanwijzing werkgever en uitzondering verzekeringsplicht).

De ministeriële regeling van 26 februari 1981 (Stcrt. 42) die thans geldt op grond van artikel 12, tweede lid, van de ZW, artikel 11, tweede lid, van de WAO, artikel 10, tweede lid, van de WW en de artikelen 1, vijfde lid, onder b, 2, vierde lid, onder c, en 6, tweede lid, van de algemene maatregel van bestuur van 14 december 1973, Stb. 627, kan ook gelden voor de nWW.

f. De algemene maatregel van bestuur als bedoeld in artikel 46, tweede lid, van de nWW (maatstaf aanpassingsmechanisme).

De algemene maatregel van bestuur van 4 februari 1980, Stb. 31, houdende regelen betreffende de maatstaf voor de aanpassingsmechanismen die thans geldt voor de Wet minimumloon en minimumvakantiebijslag, een aantal sociale verzekeringswetten en enige andere wetten kan ook gelden voor de nWW.

g. De ministeriële regeling als bedoeld in artikel 55, tweede lid, van de nWW (aanwijzen ontwikkelingslanden).

De «bestaande» lijst van ontwikkelingslanden die geldt voor de vrijwillige verzekering van de WAO (artikel 86a) kan ook gelden voor de vrijwillige verzekering van de nWW.

h. De ministeriële regeling als bedoeld in de artikelen 71, 72 en 73 van de nWW (toekenning bijdrage havenbedrijven).

De ministeriële regeling van 29 juni 1977 (Stcrt. 130) die thans geldt op grond van artikel 42q, tweede lid, van de WW kan ook gelden voor de nWW.

i. De ministeriële regeling als bedoeld in artikel 93, derde lid, en artikel 98, derde lid, van de nWW (beleggingsvoorschriften sociale verzekeringsfondsen).

De ministeriële regeling van 2 augustus 1982 (Stcrt. 150) die thans geldt op grond van artikel 20, zesde lid, van de WW, artikel 76, vijfde lid, van de WAO, artikel 73, zevende lid, van de AAW, artikel 25 van de Algemene Ouderdomswet (AOW), artikel 40 van de Algemene Weduwen- en Wezenwet (AWW) en artikel 24, vierde lid, van de Algemene Kinderbijslagwet (AKW) kan ook gelden voor de nWW.

3.2. AAW

In verband met de in artikel 35 van de Invoeringswet opgenomen wijzigingen van de AAW zullen de volgende uitvoeringsmaatregelen van de AAW aangepast kunnen worden. Het betreft aanpassingen van technische aard.

a. De algemene maatregel van bestuur als bedoeld in artikel 5, derde lid, van de AAW van 24 juli 1976 (Stb. 415) (regelen met betrekking tot het arbeidsongeschiktheids criterium).

- b. De algemene maatregel van bestuur als bedoeld in artikel 6, derde lid, van de AAW van 28 april 1980 (Stb. 264) (aanwijzing verzekerden zonder inkomen).
- c. De algemene maatregel van bestuur als bedoeld in artikel 6, leden 10 en 11, en artikel 10, zesde lid, van de AAW (inkomensbesluit).
- d. De algemene maatregel van bestuur als bedoeld in artikel 10, zesde lid, van de AAW (regelen arbeid van normaal te achten duur).
- e. De algemene maatregel van bestuur als bedoeld in artikel 10, zesde lid, van de AAW (gemiddeld per dag verworven inkomen).
- f. De algemene maatregel van bestuur als bedoeld in 57, derde lid, van de AAW van 14 augustus 1976 (Stb. 434) (voorzieningen).
- g. De ministeriële regeling als bedoeld in artikel 6, vierde lid, van de algemene maatregel van bestuur op grond van artikel 57, derde lid, van de AAW van 14 augustus 1976 (Stb. 434) (inkomsgrens vervoersvoorzieningen buitenshuis).
- h. De algemene maatregel van bestuur als bedoeld in artikel 76a tweede lid, van de AAW van 3 april 1980 (Stb. 201) (vaststelling gemiddelde premiepercentages).

3.3. *ZW en WAO*

De ministeriële regeling als bedoeld in artikel 7, onder e, 8, onder b, 11 en 55, tweede lid, van de ZW en de artikelen 7, onder g, 7a onder b, en 66, tweede lid, van de WAO (uitbreiding kring verzekerden ingevolge de ZW en WAO).

De ministeriële regeling van 20 maart 1968 (Stcrt. 61) op grond van bovenstaande artikelen dient aangepast te worden aan de nWW. Het betreft een aanpassing van technische aard.

4. «Nieuwe» of ten dele «nieuwe» uitvoeringsmaatregelen

Ik verzoek uw Raad te adviseren over de inhoud van de volgende uitvoeringsmaatregelen. Het kabinetsstandpunt met betrekking tot die inhoud is vermeld in de verschillende kamerstukken, die op de betreffende uitvoeringsmaatregelen betrekking hebben. Primair moge daar naar worden verwezen. In het kort zal dat standpunt bij de betreffende bepaling worden aangegeven.

4.1. *nWW*

- a. De algemene maatregel van bestuur als bedoeld in artikel 16, derde lid, van de nWW (werkloosheidsbegrip).

Wat de inhoud van deze uitvoeringsmaatregel betreft waarmee het begrip werkloosheid nader wordt weergegeven, verdient het volgende de aandacht.

De werknemer kan (kort) op elkaar volgende een aantal arbeidsuren verliezen, doch telkens minder dan 5 uur dan wel 50% van die arbeidsuren per week. Een dergelijk verlies aan arbeidsuren binnen een bepaalde periode zou onder bepaalde voorwaarden bij elkaar geteld moeten kunnen worden.

Voor bepaalde groepen werknemers kunnen nadere regels worden gesteld met betrekking tot de periode voor de berekening van het aantal arbeidsuren. De periode kan zowel korter als langer zijn dan 26 weken. Te denken valt hierbij aan beroeps categorieën met een afwijkend arbeidspatroon en aan personen die ziek of arbeidsongeschikt zijn geweest.

- b. De algemene maatregel van bestuur als bedoeld in artikel 17, vierde lid, van de nWW (referte-eis seizoenwerkers).

Gedacht is hierbij aan een regeling overeenkomend met de ministeriële regelingen die thans zijn getroffen op grond van artikel 35, zesde lid, van de WW (Besluit van 16 april 1981, Stcrt. 80) en artikel 9, zevende lid, van

de WWV (Besluit van 27 april 1981, Stcrt. 89). Overigens zal als gevolg van de wijziging in de bepaling van de referte-eis (in 26 weken werken in plaats van op 130 dagen werken) voor bepaalde categorieën het treffen van nadere regels niet meer nodig zijn, zodat deze beperkt zal kunnen blijven tot seizoenwerknemers, musici en artiesten. Uiteraard zal in de nieuwe regeling moeten worden aangegeven in hoeveel weken door de betreffende groep moet zijn gewerkt om aan de referte-eis te kunnen voldoen.

c. De ministeriële regeling als bedoeld in artikel 26, tweede lid, van de nWW (inschrijving als werkzoekende bij het arbeidsbureau) en artikel 27, derde lid, van de nWW (vrijstelling van verplichtingen).

In de nWW zijn meer dan tot dusverre mogelijkheden geschapen om voor bepaalde groepen uitkeringsgerechtigden vrijstelling van bepaalde verplichtingen te geven. Thans bestaat ingevolge de ministeriële regeling van 19 juni 1952, (Stcrt. 119) op grond van artikel 31, eerste lid, van de WW en de ministeriële regeling van 29 december 1964 (Stcrt. 1965, 5) op grond van artikel 14, eerste lid, onderdeel c, van de WWV slechts voor bepaalde groepen werknemers de vrijstelling van inschrijving bij het arbeidsbureau. Daarnaast bieden de WW en de WWV formeel niet de mogelijkheid bepaalde groepen werknemers vrij te stellen van de verplichtingen gericht op arbeidsinschakeling.

Het komt mij voor dat de huidige vrijstellingen in het kader van de WW en de WWV als het gaat om werkloosheid als gevolg van weersomstandigheden, bedoeld in artikel 18 nWW, werkloosheid als gevolg van een short-timeregeling, of bij het volgen van een opleiding of scholing die van belang is met het oog op de verbetering van de kansen op de arbeidsmarkt voor handhaving in de nWW in aanmerking komen.

Ook de huidige regeling in het kader van de WW inzake het tijdstip van inschrijving bij het arbeidsbureau (artikel 1 van de voornoemde ministeriële regeling) kan naar mijn mening gelden voor de nWW.

Voorts verdient de aandacht de samenhang met de huidige regeling inzake inschrijving bij het arbeidsbureau en de mogelijkheid van vrijstelling daartoe op grond van artikel 10 van de ministeriële regeling van 19 maart 1969, Stcrt. 69, getroffen op grond van artikel 42g van de WW.

d. De ministeriële regeling als bedoeld in artikel 78 van de nWW (deelname aan een opleiding of scholing in dagonderwijs) en de ministeriële regeling als bedoeld in artikel 79, derde lid, van de nWW (onbeloonde activiteiten).

In de op grond van artikel 78 van de nWW te stellen regels zal onder meer worden vastgelegd, onder welke voorwaarden en in welke gevallen aan een opleiding of scholing in dagonderwijs met behoud van uitkering kan worden deelgenomen. Mijn gedachten gaan daarbij voorsnog uit naar de terzake op basis van de FBV-circulaire gevoerde praktijk.

In de op grond van artikel 79 van de nWW te stellen regels zal worden aangegeven welke soorten van onbeloonde activiteiten moeten worden gemeld, dan wel voor welke soorten van onbeloonde activiteiten toestemming vereist is. Tevens zullen de criteria worden aangegeven waaraan deze activiteiten moeten voldoen.

Mijn gedachten gaan voorsnog uit naar de toepassing van het gestelde in de richtlijnen van de SVr inzake het verrichten van niet betaalde werkzaamheden met behoud van uitkering, alsmede hetgeen in mijn circulaire van 22 juli 1983 nr. 32012/111a is gesteld ten aanzien van het traditionele vrijwilligerswerk. Bij het binnenkort aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal aan te bieden voorstel van Wet onbeloonde arbeid door uitkeringsgerechtigden zal een bepaling in de nWW worden opgenomen die het mogelijk maakt dat nWW-gerechtigden kunnen deelnemen aan activiteiten die conform het in het voorstel van wet gestelde zijn goedgekeurd.

Ik wijs erop dat het toepassing geven aan deze regels een tijdelijk karakter heeft. Terzake van het invulling geven van de regels op grond van de artikelen 78 en 79, merk ik op dat in de in voorbereiding zijnde adviesaanvraag aan onder andere uw Raad, inzake het voorzieningenbeleid voor werklozen, nader op deze zaken zal worden ingegaan. Mijn uiteindelijke oordeel over de te stellen regels zal mede gevormd worden op basis van de door de adviesorganen uit te brengen adviezen.

e. De algemene maatregel van bestuur als bedoeld in artikel 87, eerste lid, van de nWW (regels met betrekking tot de vaststelling van de wachtgeldpremie) en de ministeriële regeling als bedoeld in artikel 96, tweede lid, van de nWW (regels met betrekking tot toekenning bijdragen uit AWf aan wachtgeldfondsen van bedrijfsverenigingen).

In artikel 87 van de nWW wordt aangegeven op welke wijze de wachtgeldpremie door de bedrijfsverenigingen moet worden vastgesteld. Deze vaststelling zal moeten geschieden op basis van bij algemene maatregel van bestuur te stellen regels.

In artikel 96 van de nWW wordt de bevoegdheid van het AWf-bestuur geregeld om in een bepaald boekjaar bijdragen aan wachtgeldfondsen te verstrekken in verband met uitgaven uit hoofde van buitengewone werkloosheidsrisico's. Aan de toekenning van een dergelijke bijdrage kan het AWf-bestuur voorschriften verbinden. De Minister kan voor het toekennen van een bijdrage nadere regels stellen.

Artikel 96 van de nWW komt overeen met het huidige artikel 34 van de WW. Op grond van artikel 34 van de WW is een ministeriële regeling getroffen (Besluit van 17 september 1951, Stcrt. 152).

Ik verzoek uw Raad deze bepalingen in hun onderlinge samenhang te beschouwen. In dat verband verwijs ik naar mijn adviesaanvraag aan uw Raad van 15 juni 1984 omtrent een uniforme liquiditeits- en garantieregeling voor de sociale fondsen, waarin onder meer een voorstel is vervaardigd om de door het AWf aan wachtgeldfondsen te verstrekken financieringsvoorschotten op grond van artikel 34 WW rentedragend te maken. Ingevolge het besluit van uw Raad van 20 december 1984 zal over dit onderdeel separaat advies worden uitgebracht.

Voorzover mijn informatie strekt heeft uw Raadscommissie Financieel-Economische Zaken, die met de voorbereiding van voornoemd deeladvies is belast, de problematiek met betrekking tot artikel 34 voorgelegd aan een technische werkgroep, welke behalve vertegenwoordigers van het secretariaat van de Raad ook deelnemers vanwege de FBV bevat. Naar ik heb begrepen zal deze technische werkgroep de problematiek van de financieringsvoorschotten op grond van artikel 34 WW in een breder kader beschouwen. Daarbij wordt mede onderzocht of amendementen van het huidige financieringssysteem van de wachtgeldfondsen wenselijk is, vooral de wijze van premiestelling ten aanzien van de wachtgeldfondsen volgens de zogenaamde Tinbergen-Witteveen methode. In het bijzonder komt de vraag aan de orde in hoeverre deze methode, welke uitgaat van een strikt conjunctureel verloop van de werkloosheid, bij de huidige structureel te achten werkloosheid, nog adequaat moet worden geacht. Het aanbrengen van een dergelijke samenhang is naar mijn oordeel essentieel, omdat de in de afgelopen jaren ontstane artikel-34-problematiek in hoge mate samenhang vertoont met de huidige methodiek van premievaststelling bij de wachtgeldfondsen. Wil dus in de toekomst sprake zijn van een beheersbaarheid van voorschotten op grond van artikel 34 WW c.q. artikel 96 nWW, dan lijkt een heroverweging van de huidige financieringsmethodiek van wachtgeldfondsen onontkoombaar.

Gezien het vorenstaande ligt het naar mijn mening in de rede dat uw Raad bij zijn advisering met betrekking tot de onderhavige uitvoeringsmaatregelen, de resultaten zal betrekken van de bevindingen van de werkgroep van uw Raadscommissie Financieel-Economische Zaken.

f. De ministeriële regeling als bedoeld in artikel 97, derde lid, van de nWW (vergoeding van (r)emigratiebijdragen door het AWf aan het Rijk).

Door het Rijk kunnen aan buitenlandse werknemers die wensen terug te keren naar hun land van herkomst of willen emigreren naar een ander land financiële bijdragen worden verleend.

De bijdragen bestaan uit enerzijds een periodieke uitkering tot voorziening in de noodzakelijke kosten van het bestaan in het (r)emigratieland en anderzijds een subsidie in de kosten van (r)emigratie van de (r)emigrant en de mede(r)emigranten.

Zij die (r)emigreren met een remigratiebijdrage kunnen vóórdát zij vertrekken in het genot zijn van een werkloosheidsuitkering. Hiervoor komen zij niet meer in aanmerking op het moment dat zij Nederland metterwoon verlaten; alsdan komen zij niet langer ten laste van het AWf. In artikel 97 van de nWW wordt, gelet op de daardoor optredende besparing voor het AWf, bepaald dat dit fonds de door het Rijk uit te keren bijdragen aan het Rijk vergoedt.

De ministeriële regeling ingevolge artikel 97, derde lid, nWW zal in het bijzonder voorschriften dienen te bevatten omtrent de wijze waarop de vergoedingen van het AWf aan het Rijk worden berekend alsmede de wijze en de frequentie van declaratie c.q. betaling.

Deze vergoedingen dienen naar mijn mening jaarlijks te worden afgerekend.

Enerzijds kan dan met de prognoses omtrent de omvang van de (r)emigratiebijdragen rekening worden gehouden in de vaststelling van het premiepercentage, anderzijds kan daarmee een exacte vergoeding van verstrekte (r)emigratiebijdragen worden bereikt, zonder dat de vraag beantwoord hoeft te worden wie – Rijk of AWf – optredende rente- of andere verliezen voor zijn rekening dient te nemen. De afrekening van de vergoeding zal kunnen geschieden aan de hand van bij een door het ministerie van Financiën jaarlijks aan het AWf na afloop van een kalenderjaar verstrekte lijst, die de namen bevat van de personen die een (r)emigratiebijdrage in het verstreken jaar hebben ontvangen, alsmede de hoogte van die bijdragen.

4.2. TW

a. De ministeriële regeling als bedoeld in artikel 3, tweede lid, van de TW (nadere en zondig afwijkende regels met betrekking tot het recht op toeslag op een ZW-uitkering).

De TW kent geen recht op toeslag op een ZW-uitkering gedurende de eerste zes weken van ziekte. In een aantal specifieke situaties kan de bescherming via het BW niet worden gerealiseerd. Daarbij zij met name gedacht aan de situatie, dat:

- iemand tijdens de WW-periode ziek wordt en zijn ZW-uitkering minder bedraagt dan het relevante sociaal minimum;
- de ongeschiktheid tot werken intreedt binnen één maand na het beëindigen van de dienstbetrekking en nog geen nieuwe dienstbetrekking is aangevangen;
- een werknemer na het faillissement van het bedrijf ziek wordt.

Ik verzoek u bij uw advisering na te gaan of zich nog meer situaties kunnen voordoen, waarin tijdens de eerste zes weken van de ongeschiktheid tot werken de bescherming op grond van het BW niet kan worden gerealiseerd door het ontbreken van een werkgever.

b. De algemene maatregel van bestuur als bedoeld in artikel 5, tweede lid, van de TW (inkomensbesluit).

Op grond van deze bepaling dient het inkomensbesluit te worden getroffen, waarvan de hoofdlijnen hierna zullen worden weergegeven.

Bij het Inkomensbesluit TW zal waar mogelijk aansluiting gezocht worden bij het Inkomensbesluit AAW, het Besluit nadere regelen mini-

mumdagloon ZW en het Besluit nadere regelen minimumdagloon WW/WWV. Het ligt in de bedoeling om inkomen uit of in verband met arbeid in het bedrijfs- en beroepsleven te splitsen in:

- opbrengst van arbeid (waaronder begrepen winst);
- inkomen in verband met arbeid.

Het onderscheid tussen opbrengst van arbeid en inkomsten in verband met arbeid wordt gemaakt ten behoeve van artikel 6 van de TW. Opbrengst van arbeid kan eventueel in aanmerking komen voor vrijlating. Inkomsten in verband met arbeid worden volledig met de toeslag verrekend.

In het besluit moet precies worden aangeduid welke inkomensbestanddelen als inkomsten van arbeid onderscheidenlijk inkomsten in verband met arbeid worden aangeduid.

Als inkomen in verband met arbeid wordt beschouwd loondervingsuitkeringen op grond van een wettelijke of een vrijwillige verzekering op grond van de ZW, de WW of de WAO of op grond van een particuliere ziekte- of ongevallenverzekering, alsmede bovenwettelijke uitkeringen, pensioenen, overige sociale verzekeringsuitkeringen, beurzen en aanvullende beurzen op grond van de Wet op de studiefinanciering, uitkeringsregelingen met betrekking tot oorlogsslachtoffers en VUT-uitkeringen.

Op grond van de delegatiebepaling moeten voorts nadere regels worden gesteld met betrekking tot de vaststelling van het inkomen alsmede op de periode waarop die vaststelling betrekking heeft. Mijn gedachten gaan uit naar een systeem waarbij de hoogte van de toeslag wordt bepaald door het inkomen dat de toeslaggerechtigde en zijn echtgenoot gedurende het nader te definiëren betalingstijdvak van de loondervingsuitkering zullen genieten.

Ik verzoek u bij uw advisering aan te geven hoe de berekening van het inkomen met inachtneming van het bovenstaande zou moeten plaatsvinden.

c. De ministeriële regeling als bedoeld in artikel 8 (bepaling van het niveau van de inkomensmutatie, wat nodig is om de hoogte van de toeslag te bepalen, alsmede het tijdstip waarop een wijziging ingaat).

De TW kent in principe een beoordeling van dag tot dag. Voor de uitvoeringspraktijk dient een werkbare methode te worden gecreëerd.

Voor het tijdstip waarop een wijziging in het recht op toeslag in dient te gaan wil ik een onderscheid maken in een wijziging in de inkomenspositie van betrokkene, die resulteert in een aanpassing van de loondervingsuitkering, en een wijziging van andere aard.

Indien de inkomensmutatie wordt veroorzaakt door een verandering in de hoogte van de loondervingsuitkering van de toeslaggerechtigde is er, uitvoeringstechnisch gezien, naar mijn mening geen bezwaar om het recht op toeslag onmiddellijk aan te passen. Bij andere inkomensmutaties bij de toeslaggerechtigde of zijn echtgenoot zou de toeslag eerst aan het begin van het volgende betalingstijdvak moeten worden aangepast, tenzij een zekere drempel wordt overschreden. Mijn gedachten gaan uit naar een mutatie in het gezinsinkomen die leidt tot een verhoging van de toeslag van f 50,- op maandbasis.

Graag zou ik vernemen welke kanttekening uw Raad uit oogpunt van een doelmatige uitvoering bij deze systematiek wenst te maken.

d. Nadere regelgeving met betrekking tot het Toeslagenfonds op grond van de artikelen 24, 29, 31 en 34 van de TW.

In deze artikelen wordt de mogelijkheid geboden regels te stellen met betrekking tot het Toeslagenfonds. Er zal zoveel mogelijk worden aangesloten bij hetgeen daartoe is bepaald met betrekking tot het Algemeen Arbeidsongeschiktheidsfonds (AAF).

4.3. Invoeringswet

a. De ministeriële regeling als bedoeld in artikel 39, zesde lid, van de Invoeringswet (toedeling aan arbeidsongeschiktheidsfondsen van een vergoeding ten laste van het Toeslagenfonds).

Door de werking van het eerste en tweede lid van artikel 39 zullen de ten laste van het Toeslagenfonds komende kosten gemiddeld eerst een half jaar later optreden dan zonder een dergelijke regeling het geval zou zijn. Het vierde lid van artikel 39 doet dit ongewenste effect te niet. De ministeriële regeling beoogt de ten laste van het Toeslagenfonds komende vergoeding toe te delen aan het AAF en het Arbeidsongeschiktheidsfonds (AOF).

b. De ministeriële regeling als bedoeld in artikel 39, achtste lid, van de Invoeringswet (vergoeding door het AOF aan het AAF).

Door de werking van het eerste lid van artikel 39 zullen voor het AOF de kosten gedurende gemiddeld een half jaar minder bedragen dan zonder een dergelijke regeling het geval zou zijn.

Het achtste lid beoogt een soortgelijke vergoeding van kosten van het AOF aan het AAF mogelijk te maken als met betrekking tot het Toeslagenfonds is geregeld in het zesde lid.

c. De ministeriële regeling als bedoeld in artikel 43, vierde lid, van de Invoeringswet (aanmerken van de garantie-uitkeringen voor jongeren van 21 tot 27 jaar als AAW- of WAO-uitkering).

Een regeling hieromtrent is nodig in verband met de declaratie van de bedrijfsvereniging van deze uitkeringen.

d. De ministeriële regeling als bedoeld in artikel 49, vijfde lid, van de Invoeringswet (verdeling lasten aanvullende uitkeringen en aanvullende vervolgutkeringen over arbeidsongeschiktheidsfondsen).

In de nadere regels die hier worden bedoeld dienen bepalingen opgenomen te worden met betrekking tot de verdeling over AAF en AOF van de ten laste van de arbeidsongeschiktheidsfondsen blijvende kosten van de aanvullende uitkeringen en de aanvullende vervolgutkeringen in de overgangsfase.

Het ligt mijns inziens voor de hand de lasten van de aanvullende uitkeringen naar verhouding te verdelen over AAF en AOF.

5. Uitvoeringsmaatregelen in het kader van het overgangsrecht

Voorts vraag ik nog uw aandacht voor enkele bepalingen in de Invoeringswet, waarin de mogelijkheid wordt geopend om met het oog op niet voorziene bijzondere praktijksituaties nadere en zo nodig afwijkende ministeriële regels te stellen (artikel 8, 11, zesde lid, 18, derde lid, 28, vijfde lid, 50 en 70).

Indien er zich bijzondere gevallen voordoen die naar uw oordeel regeling behoeven op grond van één van de genoemde wetsartikelen, dan zal ik daar graag zo spoedig mogelijk van in kennis worden gesteld.

6. Slot

Uw advies zie ik graag zo spoedig mogelijk, doch uiterlijk in juni tegemoet.

Indien er na de verzending van deze adviesaanvraag in de wetsvoorstellen wijzigingen zullen worden aangebracht die van invloed kunnen zijn op de inhoud van de te treffen uitvoeringsmaatregelen, dan zal ik u daarvan in kennis stellen.

De Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid,
L. de Graaf